

Briuselis, 2012 11 07
COM(2012) 650 final

2012/0309 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Pasiūlymo bendrosios aplinkybės ir pagrindas

Remdamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 62 straipsnio 2 dalies b punkto i papunkčiu, Taryba priėmė Tarybos reglamentą (EB) Nr. 539/2001¹, nustatantį trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas (vadinamasis neigiamas sąrašas, I priedas), ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas (vadinamasis teigiamas sąrašas, II priedas), sąrašus. EB sutarties 61 straipsnyje nurodyta, kad šie sąrašai yra viena iš gretutinių priemonių, tiesiogiai susijusių su laisvu asmenų judėjimu laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje. Atitinkamas teisinis pagrindas – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 77 straipsnio 2 dalies a punktas.

Nustatant tas trečiąsias šalis, kurių piliečiams taikomas vizų reikalavimas, ir tas šalis, kurių piliečiams jis netaikomas, kiekvienas atvejis nagrinėjamas individualiai ir įvertinamas pagal įvairius kriterijus, kurie, *inter alia*, susiję su neteisėta imigracija, viešąja tvarka bei saugumu ir Europos Sąjungos išorės santykiais su trečiosiomis šalimis, taip pat atsižvelgiama į nuoseklumo regiono lygmeniu bei abipusiškumo reikšmę. Atsižvelgiant į viešosios tvarkos ir neteisėtos imigracijos kriterijus, ypatingą dėmesį reikėtų skirti ir atitinkamos trečiosios šalies išduotų kelionės dokumentų saugumui.

Kadangi šie Reglamente (EB) Nr. 539/2001 išdėstyti kriterijai, susiję su trečiosiomis šalimis, ilgainiui gali keistis, turėtų būti reguliariai peržiūrima neigiamo ir teigiamo sąrašų sudėtis. 2009 m. gruodžio mėn. priimtoje Stokholmo programoje Europos Vadovų Taryba paprašė Komisijos reguliariai peržiūrėti trečiųjų šalių, kurių piliečiams vizų reikalavimas taikomas, ir tų, kurių piliečiams jis netaikomas, sąrašus, remiantis atitinkamais kriterijais, susijusiais, pavyzdžiui, su neteisėta imigracija, viešąja tvarka ir saugumu, ir atsižvelgiant į Sąjungos vidaus ir užsienio politikos tikslus.

Dėl šios priežasties Reglamentas (EB) Nr. 539/2001 nuo jo priėmimo iš dalies keistas aštuonis kartus², paskutinį kartą – 2010 m., kai į teigiamą sąrašą buvo perkeltas Taivanas ir, atsižvelgiant į dialogą dėl vizų režimo liberalizavimo rezultatus, Albanija ir Bosnija ir Hercegovina.

Europos Parlamentas ir Taryba derasi dėl įvairių Komisijos pasiūlytų Reglamento (EB) Nr. 539/2001 nuostatų pakeitimų³: nustatyti vizų apsaugos sąlygą, kuria remiantis būtų galima laikinai sustabdyti bevizio režimo taikymą į teigiamą sąrašą įtrauktai trečiajai šaliai, susidarius nepaprastajai padėčiai, padidinti teisinį tikrumą nustatant taisykles, kurių reikia laikytis tam tikrose reglamente dar neapibūdintose situacijose, ir patikslinti kai kurias

¹ OL L 81, 2001 3 21, p. 1.

² 2001 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2414/2001 (OL L 327, 2001 12 12, p. 1), 2003 m. kovo 6 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 453/2003 (OL L 69, 2003 3 13, p. 10), 2005 m. birželio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 851/2005 (OL L 141, 2005 6 4, p. 3), 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1), 2006 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1932/2006 (OL L 405, 2006 12 30, p. 23), 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1244/2009 (OL L 336, 2009 12 18, p. 1), 2010 m. lapkričio 24 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1091/2010 (OL L 329, 2010 12 14, p. 1) ir 2010 m. gruodžio 15 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1211/2010 (OL L 339, 2010 12 22, p. 9).

³ COM(2011) 290 galutinis.

apibrėžtis, atsižvelgiant į naujausius pakeitimus, padarytus Lisabonos sutartimi ir antrinės teisės aktais, pavyzdžiui, Vizų kodeksu (Tarybos reglamentas (EB) Nr. 810/2009)⁴.

Prie Reglamento (EB) Nr. 539/2001 pridėti sąrašai turi būti reguliariai bendrai įvertinami iš naujo, atsižvelgiant į tinkamus pirmiau minėtus kriterijus, apibrėžtus reglamente.

Šia prie reglamento pridėtų sąrašų peržiūra siekiama užtikrinti, kad:

- trečiųjų šalių sąrašų sudėtis atitiktų reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje išdėstytus kriterijus, visų pirma susijusius su neteisėta imigracija ir viešąja tvarka, ir kad prireikus šalys būtų perkeltos iš vieno priedo į kitą;
- atsižvelgiant į SESV 77 straipsnio 2 dalies a punktą, reglamente būtų išsamiai nustatyta, ar trečiosios šalies piliečiams taikomas vizų režimas, ar ne.

2. Pasiūlymo aspektai

2.1 Trečiųjų šalių perkėlimas iš neigiamo sąrašo (I priedas) į teigiamą sąrašą (II priedas)

Laikydamosi požiūrio dėl anksčiau padarytų Reglamento (EB) Nr. 539/2001 pakeitimų, ir siekdama reguliariai peržiūrėti sąrašus, Komisija paprašė valstybių narių patikrinti, ar jų nuomone, dabartinė reglamento priedų redakcija vis dar atitinka reglamentu nustatytus kriterijus. Valstybės narės nesiūlė perkelti trečiąsias šalis iš teigiamo sąrašo į neigiamą. Komisijai buvo pasiūlyta tam tikras trečiąsias šalis perkelti iš neigiamo sąrašo į teigiamą. Kai kurios trečiosios šalys kreipėsi tiesiogiai į Komisiją prašydamos perkelti jas į teigiamą sąrašą. Išnagrinėta valstybių narių pateikta informacija (Komisija gavo 20 atsakymų), taip pat iš kitų šaltinių, įskaitant ES atstovybes, atsakingas už atitinkamas trečiąsias šalis, gauta informacija ir Eurostato pateikti statistiniai duomenys dėl imigrantų srautų ir prieglobsčio bei kovos su neteisėta migracija priemonių⁵. Išnagrinėjusi informaciją Komisija priėjo išvadą, kad šiuo etapu tolesniuose skirtniuose nurodytos šalys ir Britanijos piliečiai turėtų būti perkelti į teigiamą sąrašą.

2.1.1. Karibų jūros salų valstybės

Komisija išnagrinėjo turimą informaciją, įskaitant statistinius duomenis, apie kiekvieną valstybių narių pasiūlytą trečiąją šalį. Daugiausia dėmesio ji skyrė šalies ekonominio ir socialinio išsivystymo lygiui, neteisėtos imigracijos į Europos Sąjungą iš tos šalies rizikai, išorės santykių klausimams ir nuoseklumui regiono lygmeniu.

Komisija priėjo prie išvados, kad nebėra pateisinamų priežasčių vizų reikalavimą taikyti Dominikos, Grenados, Sent Lusijos, Sent Vinsento ir Grenadinų bei Trinidado ir Tobago piliečiams. Daug valstybių narių pasiūlė perkelti šias šalis iš neigiamo sąrašo į teigiamą. Šios penkios šalys nekelia neteisėtos imigracijos pavojaus ar pavojaus Sąjungos valstybių narių viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui, kaip nustatyta reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje. Be to, šiose trečiosiose šalyse demokratinė santvarka yra tvirta. Jų gyvenimo lygis geras, o regiono ekonomikos augimas stabilus. Jos įrodė, kad gali įveikti dabartinę pasaulinę ekonomikos krizę ir dar labiau pagerinti ir taip gerus santykius su Sąjunga ir tarptautinėmis

⁴ OL L 243, 2009 9 15, p. 1.

⁵ Atsižvelgiant į 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentą (EB) Nr. 862/2007 (OL L 199, 2007 7 31, p. 23).

finansų įstaigomis. 2006 m. persvarstant Reglamentą (EB) Nr. 539/2001⁶ keturios to regiono šalys buvo perkeltos į teigiamą sąrašą. Šių šalių piliečiams taikyto vizų režimo panaikinimas neturėjo jokios neigiamos įtakos neteisėtoms migracijoms ar saugumo srityse. Todėl siūloma Dominiką, Grenadą, Sent Lusiją, Sent Vinsentą ir Grenadinus bei Trinidadą ir Tobagą iš neigiamo sąrašo perkelti į teigiamą sąrašą.

Taip pat verta paminėti, kad keturios valstybės narės turi savo atstovybes Trinidade ir Tobage (Prancūzija, Vokietija, Nyderlandai ir Ispanija). Tik viena valstybė narė (Prancūzija) turi konsulatą Sent Lusijoje, kuri labai mėgstama turistų. Kadangi nė viena valstybė narė neturi savo atstovybės Grenadoje, Dominikoje ar Sent Vinsente ir Grenadinuose, šių šalių piliečiai prašymus Šengeno vizai gauti priversti teikti užsienyje ir dėl to patiria didelių išlaidų. Grenada ir Sent Lusija turi tik po vieną atstovybę Šengeno valstybėse narėse ir ambasadą Jungtinėje Karalystėje.

Šiuo metu Trinidadas ir Tobagas ES piliečiams vizų reikalavimo netaiko, tačiau buvimo be vizos sąlygos ir leidžiamas buvimo laikas skiriasi (Slovakijos, Slovėnijos, Čekijos, Lenkijos, Bulgarijos, Rumunijos, Vengrijos, Lietuvos, Latvijos ir Estijos piliečiams leidžiama būti tik vieną mėnesį). Kitose keturiuose Karibų jūros regiono šalyse Sąjungos valstybių narių piliečiams vizų reikalavimas netaikomas, jeigu būnama iki 180 dienų.

Kalbant apie viešosios tvarkos ir neteisėtoms imigracijoms kriterijus, ypatingą dėmesį reikėtų skirti atitinkamų trečiųjų šalių išduotų kelionės dokumentų saugumui. Per paskutinįjį reglamento keitimą Komisija paskelbė, kad ateityje perkėlimas į teigiamą sąrašą gali priklausyti nuo to, ar įvykdomos konkrečios sąlygos, susijusios su kelionių dokumentų saugumu. Todėl buvo nustatyta sąlyga, kad Vakarų Balkanų šalys iš neigiamo sąrašo į teigiamą bus perkeltos, tik jei išduos biometrinius pasus: anksčiau regione naudotos pasų išdavimo sistemos turėjo trūkumų, dėl kurių kildavo problemų. Tačiau dėl aukšto CARICOM kelionių dokumentų, kuriuos išduoda šiame dokumente nurodytos šalys, saugumo lygio, taip pat siekiant nuoseklumo regiono lygmeniu – atsižvelgiant į kitą šalių, neseniai iš dalies pakeitus Reglamentą (EB) Nr. 539/2001 (Reglamentu (EB) Nr. 1932/2006) perkeltų į teigiamą sąrašą, grupę – Dominikai, Grenadai, Sent Lusijai, Sent Vinsentui ir Grenadinams bei Trinidadui ir Tobagai reikalavimas išduoti biometrinius pasus neturėtų būti taikomas. Šios trečiosios šalys išduoda labai saugius CARICOM automatizuotai nuskaitomus pasus ir ketina artimiausiu metu šiuos pasus pakeisti biometriniais.

Kad būtų užtikrintas suderinamumas su ankstesniais vizų reikalavimo netaikymo to paties Karibų jūros regiono šalims atvejais ir atsižvelgiant į tai, kad tokiais atvejais nebuvo neigiamų pasekmių, taip pat siekiant ateityje užtikrinti visišką abipusiškumą bevizio trumpalaikio buvimo ne ilgiau kaip tris mėnesius per šešių mėnesių laikotarpį srityje (šiuo metu Trinidade ir Tobage taikoma šiek tiek kitokia tvarka), vizų reikalavimas tų šalių piliečiams neturėtų būti panaikintas tol, kol bus sudaryti ir įsigalios Europos Sąjungos ir atitinkamų šalių susitarimai dėl bevizio režimo.

2.1.2. Ramiojo vandenyno salų valstybės

Išnagrinėjusi kriterijus, susijusius su neteisėta imigracija, viešąja tvarka bei saugumu ir Sąjungos išorės santykiais, Komisija mano, kad Kiribatis, Maršalo Salos, Mikronezija, Nauru, Palau, Rytų Timoras, Saliamono Salos, Samoa, Tonga, Tuvalu ir Vanuatu turėtų būti perkeltos į Reglamento (EB) Nr. 539/2001 teigiamą sąrašą.

⁶ 2006 m. gruodžio 21 d. Reglamentas (EB) Nr. 1932/2006 (OL L 405, 2006 12 30, p. 23).

Pagal naujus statistinius duomenimis galima spręsti, kad nė viena šių šalių nekelia ES neteisėtos migracijos pavojaus.

Šių šalių išduodami pasai nuskaitomi automatizuotai⁷ ir turi pakankamai apsauginių požymių. Kaip paaiškinta Karibų jūros salų valstybių atveju, sprendžiant dėl vizų reikalavimo panaikinimo Ramiojo vandenyno salų valstybių piliečiams neturėtų būti taikoma išankstinė sąlyga išduoti biometrinius pasus.

Tik dvi valstybės narės turi savo atstovybes šiose šalyse: Portugalija – Rytų Timore ir Prancūzija – Vanuatu. Dėl to, kad valstybių narių atstovybių regione labai mažai, Šengeno vizos prašančių asmenų išlaidos gali būti labai didelės.

Fidžis priklauso šiam regionui, tačiau dėl dabartinės politinės padėties šalyje ir dėl menkos pažangos užtikrinant pagrindinių Kotonu susitarimo elementų vykdymą, manoma, kad būtų netinkama siūlyti perkelti jį į teigiamą sąrašą.

Papua Naujoji Gvinėja taip pat yra šiame regione, tačiau ji labai skiriasi gyventojų skaičiumi ir teritorijos dydžiu. Be to, šiuo metu joje susidariusi sudėtinga politinė padėtis, dėl kurios ji šiuo etapu negali būti įtraukta į šalių, kurių piliečiams vizų reikalavimas netaikomas, sąrašą.

Dauguma iš šių Ramiojo vandenyno salų valstybių daugumos valstybių narių piliečiams taiko bevizį režimą. Vis dėlto, kad būtų užtikrintas suderinamumas su ankstesniais vizų reikalavimo netaikymo atvejais ir siekiant ateityje užtikrinti visišką abipusiškumą su Ramiojo vandenyno salų valstybėmis bevizio trumpalaikio buvimo ne ilgiau kaip tris mėnesius per šešių mėnesių laikotarpį srityje, vizų reikalavimas šių šalių piliečiams neturėtų būti panaikintas tol, kol bus sudarytas ir įsigalios Europos Sąjungos ir atitinkamų šalių susitarimas dėl bevizio režimo.

2.1.3. Specialios Britanijos piliečių kategorijos

2006 m. persvarstant Reglamentą (EB) Nr. 539/2001⁸ siekta aiškiau išdėstyti Britanijos piliečių, kurie pagal Sąjungos teisę nėra Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės piliečiai, padėtį. Kai kurie iš jų (Britanijos piliečiai (užjūrio)) buvo įtraukti į naują II priedo skirsnį, o likusieji (Britanijos užjūrio teritorijų piliečiai, neturintys teisės apsigyventi Jungtinėje Karalystėje, Britanijos užjūrio piliečiai, Britanijai pavaldūs subjektai, neturintys teisės apsigyventi Jungtinėje Karalystėje, ir Britanijos saugomi asmenys) buvo įtraukti į naują I priedo skirsnį. Tuo metu manyta, kad toks skirstymas būtinas, be kita ko, dėl neteisėtos imigracijos pavojaus.

Vis dėlto iš pastarųjų trejų metų statistinių duomenų, susijusių su pasienyje nurodytu atsisakymu leisti asmenims atvykti ir neteisėtų migrantų sulaikymais, matyti, kad Britanijos piliečiai, kuriems taikomas vizų reikalavimas, nekelia neteisėtos migracijos į Šengeno erdvę pavojaus, nes nurodyti skaičiai labai maži. Kai kurie iš šių asmenų turi teisę apsigyventi Jungtinėje Karalystėje. Be to, daugelis iš jų gyvena Karibų jūros regiono salose (Bermudos, Terkso ir Kaikoso, Monserato salose ir kt.), kurios labai panašios į to regiono šalis, palaipsniui perkeliama į II priedą (žr. 2.1.1. skirsnį). Todėl, siekiant nuoseklumo regiono lygmeniu, šiems asmenims turėtų būti taikomos panašios sąlygos. Apskaičiuota, kad šioms

⁷ Kiribatis, kuriam paramą teikia Australijos imigracijos departamentas, šiuo metu modernizuoja savo pasus, kad juos būtų galima nuskaityti automatizuotai.

⁸ 2006 m. gruodžio 21 d. Reglamentas (EB) Nr. 1932/2006 (OL L 405, 2006 12 30, p. 23).

keturioms Britanijos piliečių grupėms, kurios šiuo metu įtrauktos į I priedą, priklauso mažiau kaip 300 000 asmenų.

Britanijos piliečių kelionės dokumentų saugumas užtikrintas, nes šie dokumentai gaminami Jungtinėje Karalystėje, laikantis griežtų techninių reikalavimų. Jie nuskaitomi automatizuotai ir turi daug apsauginių požymių.

2.2. Neigiamo sąrašo (I priedas) atnaujinimas – į sąrašą įtraukiamas Pietų Sudanas

2011 m. liepos 9 d. Pietų Sudanas paskelbė apie oficialią nepriklausomybę nuo Sudano, kuris įtrauktas į neigiamą sąrašą. 2011 m. liepos 14 d. Pietų Sudanas priimtas į Jungtinių Tautų Organizaciją. Todėl I priedas turėtų būti iš dalies pakeistas į sąrašą įtraukiant Pietų Sudaną.

3. Pagrindinės organizacijos ir (arba) ekspertai, su kuriais konsultuotasi

Konsultuotasi su valstybėmis narėmis.

4. Poveikio vertinimas

Nereikalingas.

5. Teisinis pagrindas

Iš pradžių Reglamentas (EB) Nr. 539/2001 buvo grindžiamas Europos bendrijos steigimo sutarties 62 straipsnio 2 dalies b punkto i papunkčiu. Tačiau dabar, atsižvelgiant į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), šiuo pasiūlymu plėtojama bendra vizų politika pagal SESV 77 straipsnio 2 dalies a punktą.

6. Proporciningumo ir subsidarumo principai

Reglamente (EB) Nr. 539/2001 nustatomi trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorės sienas, privalo turėti vizas (neigiamas sąrašas), ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas (teigiamas sąrašas), sąrašai.

Bet koks sprendimas keisti sąrašus, iš neigiamo sąrašo perkelti šalis į teigiamą sąrašą arba atvirkščiai, priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai pagal SESV 77 straipsnio 2 dalies a punktą.

7. Pasirinkta priemonė

Reglamentas (EB) Nr. 539/2001 turi būti iš dalies keičiamas reglamentu.

8. Poveikis biudžetui

Siūlomu keitimu Sąjungos biudžetui poveikio nedaroma.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 77 straipsnio 2 dalies a punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

perdavę įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

taikydami įprastą teisėkūros procedūrą,

kadangi:

- (1) 2001 m. kovo 15 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 539/2001⁹ I ir II prieduose pateikiamų trečiųjų šalių sąrašų sudėtis ir dabar, ir vėliau turėtų atitikti to reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje išdėstytus kriterijus. Trečiosios šalys, kurių padėtis, susijusi su šiais kriterijais, pasikeitė, turėtų būti perkeltos iš vieno priedo į kitą;
- (2) vizų reikalavimo taikymas Dominikos, Grenados, Kiribačio, Maršalo Salų, Mikronezijos, Nauru, Palau, Rytų Timoro, Saliamono Salų, Samoa, Sent Lusijos, Sent Vinsento ir Grenadinų, Trinidado ir Tobago, Tongos, Tuvalu ir Vanuatu piliečiams nebėra pagrįstas. Šios šalys nekelia jokio neteisėtos imigracijos pavojaus ar pavojaus Sąjungos viešajai tvarkai pagal Reglamento (EB) Nr. 539/2001 5 konstatuojamojoje dalyje nustatytus kriterijus. Todėl tų šalių piliečiams vizų reikalavimas, kai bendra buvimo trukmė neviršija trijų mėnesių, turėtų būti panaikintas ir tos šalys turėtų būti perkeltos į II priedą;
- (3) vizų reikalavimas Dominikos, Grenados, Kiribačio, Maršalo Salų, Mikronezijos, Nauru, Palau, Rytų Timoro, Saliamono Salų, Samoa, Sent Lusijos, Sent Vinsento ir Grenadinų, Trinidado ir Tobago, Tongos, Tuvalu ir Vanuatu piliečiams neturėtų būti panaikintas tol, kol bus sudaryti Sąjungos ir atitinkamų šalių dvišaliai susitarimai dėl bevizio režimo, taip siekiant užtikrinti visišką abipusiškumą;
- (4) iš statistinių duomenų matyti, kad šiuo metu I priedo 3 punkte nurodytoms grupėms priskiriami Britanijos piliečiai nekelia neteisėtos imigracijos į Šengeno erdvę pavojaus ir daugelis jų gyvena Karibų jūros regiono salose, kurios glaudžiai susijusios ir turi daug panašumų su kaimyninėmis šalimis, kurioms vizų reikalavimas netaikomas. Todėl šioms grupėms priklausantiems Britanijos piliečiams vizų reikalavimas, kai

⁹ OL L 81, 2001 3 21, p. 1.

bendra buvimo trukmė neviršija trijų mėnesių, turėtų būti panaikintas ir šios grupės turėtų būti perkeltos į II priedą;

- (5) Reglamento (EB) Nr. 539/2001 prieduose turėtų būti atsižvelgiama į tarptautinės teisės raidą, dėl kurios keičiasi tam tikrų valstybių ar subjektų statusas arba pavadinimas. Į to reglamento I priedą turėtų būti įtrauktas Pietų Sudanas, kadangi ši šalis 2011 m. liepos 9 d. paskelbė apie savo nepriklausomybę ir 2011 m. liepos 14 d. buvo priimta į Jungtinių Tautų Organizaciją;
- (6) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytame susitarime dėl pastarųjų asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*¹⁰, patenkančios į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų minėtojo susitarimo taikymo priemonių¹¹ 1 straipsnio B punkte nurodytą sritį;
- (7) Šveicarijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*¹², kurios patenka į Tarybos sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio B ir C punktuose nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2008/146/EB¹³ 3 straipsniu;
- (8) Lichtenšteino atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės pasirašytame protokole dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, kurios patenka į Tarybos sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio B ir C punktuose nurodytą sritį, minėtą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2008/261/EB¹⁴ 3 straipsniu;
- (9) šis reglamentas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimą 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas¹⁵, plėtojimas; todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (10) šis reglamentas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimą 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas¹⁶, plėtojimas; todėl Airija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

¹⁰ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

¹¹ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

¹² OL L 53, 2008 2 27, p. 52.

¹³ OL L 53, 2008 2 27, p. 1.

¹⁴ OL L 83, 2008 3 26, p. 3.

¹⁵ OL L 131, 2000 6 1, p. 43.

¹⁶ OL L 64, 2002 3 7, p. 20.

- (11) Kipro atžvilgiu šis reglamentas yra aktas, grindžiamas Šengeno *acquis* arba kitaip su juo susijęs, kaip apibrėžta 2003 m. Stojimo akto 3 straipsnio 1 dalyje;
- (12) šis reglamentas yra aktas, grindžiamas Šengeno *acquis* arba kitaip su juo susijęs, kaip apibrėžta 2005 m. Stojimo akto 4 straipsnio 1 dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 539/2001 iš dalies keičiamas taip:

1. I priedas iš dalies keičiamas taip:

- a) iš 1 punkto išbraukiama Dominika, Grenada, Kiribatis, Maršalo salos, Mikronezija, Nauru, Palau, Rytų Timoras, Saliamono salos, Samoa, Sent Lusija, Sent Vinsentas ir Grenadinai, Tonga, Trinidadas ir Tobagas, Tuvalu ir Vanuatu ir įtraukiamas Pietų Sudanas;
- b) 3 punktas išbraukiamas.

2. II priedas iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 punkte įterpiama:

„Dominika*“,

„Grenada*“,

„Kiribatis*“,

„Maršalo salos*“,

„Mikronezija*“,

„Nauru*“,

„Palau*“,

„Sent Lusija*“,

„Sent Vinsentas ir Grenadinai*“,

„Samoa*“,

„Saliamono salos*“,

„Rytų Timoras*“,

„Tonga*“,

„Trinidadas ir Tobagas*“

„Tuvalu*“ ir

„Vanuatu*“.

* „Vizų reikalavimas netaikomas nuo su Europos Sąjunga sudarytino susitarimo dėl bevizio režimo įsigaliojimo dienos“.

b) 3 punktas pakeičiamas taip:

„3. Britanijos piliečiai, kurie pagal Sąjungos teisę nėra Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės piliečiai:

Britanijos piliečiai (užjūrio teritorijų)

Britanijos užjūrio teritorijų piliečiai (BOTC)

Britanijos užjūrio piliečiai (BOC)

Britanijos saugomi asmenys (BPP)

Britanijai pavaldūs subjektai“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Pirmininkas